

DR. SZABÓ IVÁN
ÜGYVÉDI IRODA

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/2921-1/2015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2921-1-2/2015
Erkezett:	2015 OKT 26.
Feldony:	3
Melléklet:	3 x 1
Előadó:	5

tárgy: hiánypótlási felhívás teljesítése

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulírott

[redacted] indítványozó a korábban csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján, a IV/2921-1/2015. számú alkotmányjogi panasz eljárásban, a Tisztelt Alkotmánybíróság 2015. október 12. napján kézhez vett felhívásának megfelelően, az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő.

1. A Tisztelt Alkotmánybíróság a fenti számú ügyben 2015. szeptember 28 –án kelt, általam 2015. október 12. napján kézhez vett hiánypótlási felhívást bocsátott ki, amelyben arra hívta fel a figyelmet, hogy a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben lehet alapítani. Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdése nem tekinthető az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának. Az említettekkel összefüggésben kérte az alkotmányjogi panasz indítvány módosítását az Abtv. 52.§ (1) bekezdésének megjelölésével.
2. Előrebocsátom, hogy az általam előterjesztett alkotmányjogi panasz indítvány tartalma összefüggéseiben értelmezendő, azonban a Tisztelt Alkotmánybíróság felhívásának megfelelően ezen összefüggéseket részleteiben is kifejtem, és érvelésemet az alábbiak szerint kiegészítem.
3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának 28. és 29. pontjában a következőket rögzítette:

„28. Az RR. hivatkozott rendelkezései [45.§ (2) bek. b) pont és 7. számú melléklet c) pont] továbbá arra tekintettel, hogy tiltó szabályt tartalmaznak a vonatkozásban, hogy az indítványozót – az alkotmányos jogszabályi rendelkezések és a vonatkozó közigazgatási határozatban foglalt számítások alapján – megillető 388.098.499,-Ft kiegyenlítő összeg a részére kifizethető legyen, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe ütközően sértik az indítványozó tulajdonhoz való jogát is. Ezzel összefüggésben – mivel a támadott jogszabályi rendelkezések a fent hivatkozottak szerint önkényesek, az indítványozón kívül más földgázelosztót ténylegesen még elviekben sem sújthattak – a XV. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített jogegyenlőség és diszkrimináció tilalmába is ütköznek.

29. A kiegyenlítő fizetésre való jogosultság az indítványozó jogos várománya a GET. 136.§ (1) bekezdése alapján, és amelyet alátámasztottak és alátámasztanak a vonatkozó alkotmányos jogszabályi rendelkezések és a vonatkozó közigazgatási határozatban foglalt számítások is, azonban ezen várománya került önkényesen, alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezésekkel elvonásra, ezért utóbbiak

sértik az indítványozó tulajdonhoz való jogát; ennek körében az alkotmányjogi védettség alatt álló várományát [51/2007.(IX.15.) AB határozat; 103/2010.(VI.10.) AB határozat].”

4. Az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga a fent idézettek alapján a tulajdonhoz való joga [XIII. cikk (1) bekezdés].
5. Az **Abtv. 26. § (1)** bekezdése a következőket rögzíti:

*„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban **alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán***

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

6. Az indítványozó rá kíván mutatni arra, hogy amíg az Abtv. 27. § szerinti (eredményes) alkotmányjogi panasz feltétele, hogy maga a bírói döntés sértse az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait, addig az **Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz ettől eltérő feltétele, hogy alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán következzen be az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme, amely esetben nem támasztja a törvény azt a feltételt, hogy az alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenessége kizárólag az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése miatt kerülhet megállapításra. Ezen értelmezés helyessége esetén pedig az Alkotmánybíróság értelemszerűen nem csak az Alaptörvényben biztosított jogsérelm okán, hanem az e körön kívül eső alaptörvény-ellenességre történt hivatkozás esetében is kizárólag érdemi vizsgálata alapján juthat olyan következtetésre, hogy alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be az Alaptörvényben biztosított jog sérelme.**
7. Az indítványozó nem tekinti Alaptörvényben biztosított jogának az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdését, azonban kifejezetten hivatkozik arra, hogy az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogának sérelme alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, annak következményeként, hogy az RR. 45.§ (2) bek. h) pontja és 7. számú melléklet c) pontja Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdésébe ütköző módon a GET. 136. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétes.
8. Tehát az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga megsértésének közvetlen eszköze Alaptörvénybe ütköző normaalkotás volt, tehát az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdésének megsértése az indítványozó Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogának megsértésével szoros összefüggésben áll.
9. Az indítványozó fenti álláspontját, azaz az Alaptörvényben biztosított joga sérelmét okozó norma Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdésbe ütközésének vizsgálhatóságát alátámasztja a **3149/2013.(VII.24.) AB határozat**, amely még a jogszabály közjogi érvényességének vizsgálatát is indokoltnak tartotta Alaptörvényben biztosított jog sérelmét okozó norma alaptörvény-ellenességének vizsgálatával összefüggésben:

„Így egy Alaptörvényben biztosított jog sérelmét okozó norma alaptörvény-ellenességének vizsgálatát megelőzheti annak a vizsgálata, hogy egyáltalán

érvényesen jött-e létre a vizsgált, alaptörvényi jogokat tartalmában esetlegesen sértő jogszabály, hiszen a norma érvényes létrejötte előfeltétele a további tartalmi vizsgálatnak. [3149/2013.(VII.24.) AB határozat [20] pont]”.

10. Ugyanígy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütköző, azaz a jogállamiság részét képező jogbiztonság követelményét sértő alaptörvény-ellenességre vonatkozó panaszbeli érvelés [alkotmányjogi panasz 25-27. pontok] is az indítványozó Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogával szoros összefüggésben áll.
11. Az indítványozó tehát nem önmagában hivatkozik a jogállamiság részét képező jogbiztonság követelményének megsértésére, hanem az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogának megsértésével szoros összefüggésben álló jogsértésként.
12. Az indítványozó álláspontját alátámasztja a **23/2010.(III.4.) AB határozat**, amely III/3.1. pontjában rögzítette:

„Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszok alapján megállapítható, hogy az indítványozók Alkotmányban biztosított jog sérelmére hivatkoztak. A Grtv. 13. § (1) bekezdése és (4) bekezdés b) pontja esetében a vállalkozáshoz való jog és a szabad véleménynyilvánításhoz való jog, a Pp. 233. § (3) bekezdés esetében a jogorvoslatihoz való jog és a bíróság előtti egyenlőséghez való jog sérelmét kifogásolták. Az indítványozók nem önállóan, hanem az alapjogi sérelmekkel összefüggésben hivatkoztak az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szereplő jogállamiságból következő jogbiztonságra. Ezért ezeket az indítványi elemeket az Alkotmánybíróság érdemi elbírálásra alkalmasnak minősítette, és az alapjogi sérelmekkel összefüggően kezelte.”

13. Az indítványozó álláspontját alátámasztja továbbá *a contrario* a **3062/2012. (VII. 26.) AB határozat** [171] pontja, amely – hivatkozva az 1140/D/2006. AB végzés tartalmára – rögzíti, hogy a jogállamiság részét képező jogbiztonság követelményére önmagában hivatkozó alkotmányjogi panasz nem vizsgálható érdemben az Alkotmánybíróság által – a visszaható hatály tilalmával vagy a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez szükséges „kellő idő” hiányával összefüggő indítványokat kivéve – ugyanakkor, **ha arra valamilyen Alaptörvényben biztosított joggal összefüggésben történik hivatkozás, akkor érdemi vizsgálat tárgyát kell képezze.**
14. Az indítványozó a jogállamiság részét képező jogbiztonság, azaz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés sérelmére vonatkozó érvelését a következőkkel egészíti ki: Az RR. 45.§ (2) bekezdés h) pontjában rögzített „*fajlagosan alacsony kihasználtságú elosztási rendszerrel rendelkező elosztók esetében*” kifejezés nem felel meg a jogbiztonság részét képező **normavilágosság** követelményének, mivel a rendelkezés teret enged a szubjektív, önkényes jogalkalmazásnak, azon okból, hogy objektív módon nem határozott és nem következtethető: milyen ismérvek alapján állapítható meg – ráadásul a GET. 136.§ (1) bekezdéséből levezetve – egy elosztási rendszer „fajlagosan alacsony” kihasználtsága. Ennek következtében a norma hatását tekintve kiszámíthatatlan, előre nem látható helyzetet teremt a címzettek számára [31/2007. (V. 30.) AB határozat].
15. A jogállamiság részét képező jogbiztonság körében hivatkozik továbbá az indítványozó arra is, hogy a GET. 136.§ (1) bekezdése alapján fennálló, a kiegyenlítő kifizetésre vonatkozó, **szerzett jogát képező várománya** önkényesen, alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezésekkel elvonásra került, melyet alátámasztanak – az alkotmányjogi

panaszbeadványban is hivatkozott – 5/2007. (II.27.) AB határozat III./2.1. pontjában kifejtettek. Az indítványozó ezen várománya tekintetében ugyanis az RR. 45.§ (2) bekezdés h) pontja és 7. számú mellékletének c) pontja az indítványozóra nézve, alaptörvény-ellenes módon idézett elő kedvezőtlen változtatást mind a GET. 136.§ (1) bekezdésében foglaltakhoz, mind az RR. előzményét képező, 2010. december 3. napjáig hatályos 31/2009.(VI.25.) KHEM rendelet 10/A.§ (2) bekezdés h) pontjában foglaltakhoz képest a kiegyenlítő kifizetésből történő – panasz indítványban részletezett – „személyre szabott” kizárással.

16. A jogállamiság részét képező jogbiztonság sérelme tehát – az alkotmányjogi panaszbeadványban és a jelen beadvány-kiegészítésben rögzítettek szerint – közvetlenül hozzájárult az indítványozó tulajdonhoz való jogának sérelméhez, a GET. 136.§ (1) bekezdésében biztosított kiegyenlítő fizetésekből rendeleti úton történt kizárásához.
17. Az indítványozó az általa az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogával összefüggésben hivatkozott, az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített jogegyenlőség és diszkrimináció tilalma kapcsán kiemeli, hogy a GET. 136. § (1) bekezdése szempontjából a földgázelosztók – szűk körű – homogén szabályozási körbe vont jogalanyok, azaz homogén csoportot alkotnak, így az indítványozóval szemben az RR. sérelmezett rendelkezései alkotmányos indok nélkül tettek különbséget közte és a többi földgázelosztó között, és zárták ki ezzel a kiegyenlítő fizetésből. Az indítványozó erre vonatkozó érvelését alátámasztja a **14/2014.(V.31.) AB határozat** [32] pontja, amely szerint:

„Az egyenlőség követelménye a jog általi egyenlőként való kezelésre irányuló alkotmányos elv, amely az azonos (homogén) szabályozási körbe vont jogalanyoknak a jogokból való egyenlő részesedését védi. Más megfogalmazásban ez azt jelenti, hogy akkor alaptörvény-ellenes a megkülönböztetés, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne {l. különösen: 3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [54]; 43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [41]}.”

18. A fent írtakra tekintettel az indítványozó az alkotmányjogi panaszát az alábbiak szerint pontosítja:

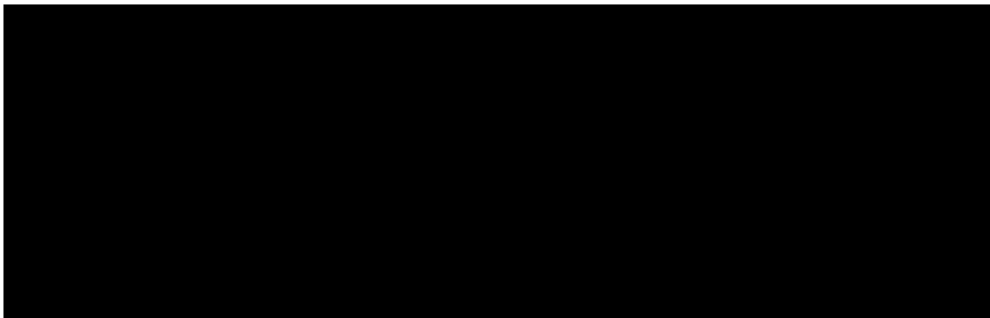
Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.004/2015/3. számú jogerős ítéletével lezárt ügyben alkalmazott alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések, azaz a földgáz rendszerhasználati díjakról, a rendszerüzemeltető által nyújtott szolgáltatás minőségének a rendszerhasználati díjakon keresztül történő ösztönzésének szabályairól, a nyújtott szolgáltatás minőségétől függően alkalmazható rendszerhasználati díjakról, valamint a rendszerhasználati díjak alkalmazásának feltételeiről szóló 1/2013. (VII. 11.) MEKH rendelet 45.§ (2) bekezdés h) pontjának és 7. számú melléklete c) pontjának alaptörvény-ellenességét megállapítani és a hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket a kihirdetésükre visszamenőleges hatállyal megsemmisíteni szíveskedjék, arra tekintettel, hogy azok sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogomat, és ezzel összefüggésben

**(i) az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített jogegyenlőség és diszkrimináció tilalmát, továbbá
(ii) az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését és
(iii) az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdését.**

19. Egyebekben a 2015. augusztus 11. napján kelt alkotmányjogi panaszomban foglaltakat változatlanul fenntartom.
20. A Tisztelt Alkotmánybíróság felhívásának megfelelően jelen beadványomhoz csatolom az indítványozó adatkezelési nyilatkozatát.

Kelt: Budapest, 2015. október 19.

Tisztelettel:

ügyvéd

Melléklet:

M/5. szám alatt: az indítványozó adatkezelési nyilatkozata